HUSET I HAGEN

I hagen til Marianne står et vakkert glasshus, som skapt for langsomme tanker, kjølige høstdager, varm kaffe og grønne prosjekter.

TEKST MAI ECKHOFF MORSETH **STYLING** MARIANNE VIGTEL HØLLAND OG TONE KROKEN **FOTO** FILIPPA TREDAL

LENGST TIL VENSTRE Mariannes grønne "lekeprosjekter", alle sådd, delt og dyrket selv, gror frodig i vakre potter og krukker. Glasskuppelen i midten er fra Bolina. På gulvet står en gammel ølkasse som er malt. Makramé-amplene har Marianne og datteren laget selv. En gammel vinballong blir en nydelig vase. En potte var ikke fin nok til å stå framme alene, men ble vakker dekket med strie.

FØRSTE SIDE OG TIL VENSTRE Gråfargen på veggen inne kommer fra den islandske produsenten Kalklitir, er mineralsk og selges i sekker i pulverform. Du kan oppbevare den lenge og så selv tilsette vann og blande din egen farge når du trenger den.
Daybeden er en eldre bambusseng stappet full med puter, pledd og skinn. Den sto opprinnelig ute, men tålte det ikke så godt, så den fikk flytte inn i utestuen i stedet. Lappeputen har Marianne sydd av gamle seil. Kisten er et funn fra et garasjesalg i nabolaget.

På Jar i Bærum bor Marianne Vigtel Hølland og familien hennes. For snart et år siden ble drømmen om et glasshus i hagen virkelighet, og eiendommen ble utvidet med et lenge planlagt drivhus i hagen. Det lille glasshuset er det perfekte sted for rekreasjon, hyggelige samtaler, planting av stiklinger og små, kreative og alltid langsomme prosjekter.
Marianne ønsket seg ikke noe splitter nytt eller prangende, og hele huset er laget av gjenbruksmaterialer. Både vinduer, kledning, gulv og dører er bruktfunn og stammer fra forskjellige bygge- og oppussingsprosjekter.
-Jeg er fascinert av skjønnheten i det mange oppfatter som utslitt og verdiløst. Å utnytte ressursene, gjenskape og omdefinere trigger meg. Ved å tenke kreativt rundt gjenbruk, kan du skape utrolig mye vakkert!

Som mye av det beste i livet, ikke minst i tilværelsen til Marianne og familien, var hagehuset et tålmodighetsprosjekt, og bekrefter klisjeen ”verdt å vente på”. Marianne samlet lenge og brukte mye tid på å følge med på Finn før de riktige materialene dukket opp. Vinduene er gamle og håndlagde. Gulvet stammer fra en gammel stall. Den utvendige kledningen er brent, slik at panelet er karbonisert. Teknikken er gammel og ble gjerne brukt på gjerder og andre utendørs overflater, men Marianne synes resultatet er vakkert, og har også brukt den på møbler inne i hovedhuset, som du kanskje har sett før i en tidligere reportasje. Den øverste overflaten er brent ved hjelp av spesialutstyr hos en trelastleverandør. Du kan lese mer om prosessen på Mariannes hjemmeside slowdesign.no.

- Jeg synes gamle vinduer med bølget glass er uendelig vakre, og gjennom dem blir verden også litt vakrere. Det lages ikke slike vinduer lenger, og det gjør meg litt trist å tenke på at mange ikke ser verdien i å ta vare på dem.

LENGST TIL VENSTRE Det lille, gule bordet og de gamle skolestolene er alle kjøpt brukt.

TIL VENSTRE Ovnen er gammel og kjøpt brukt. Den gjør at stua kan varmes opp og brukes fra tidlig vår til sen høst.

OVER Blant Mariannes mange kreative eksperimenter er utvinning av farge fra planter. Hun bruker dem jevnlig i sine prosjekter. Væskene får stå i sola for å utvikle seg og få dypere glød. Flaskene er gjenbruk fra forskjellige mat- og skjønnhetsprodukter.

Utestolen i bambus er, i likhet med det meste annet her ute, gammel og i sin tid innkjøpt på Verket Interiør. Stiklinger, margeritter og kløverblomster står i potter som alle er gjenbruk eller loppisfunn.

- Kløverblomstene er lette å dele, man setter bare stiklingene i vann og så får man en ny plante. Derfor har jeg mange av dem, jeg synes sånt er morsomt å holde på med, sier Marianne. En dag spirte det i et par løk i kjøleskapet. Da satte Marianne dem i jorda også.

- Jeg vet ikke helt hva det blir ut av det, men de vokser i hvert fall, og om det ikke blir løk, er de grønne spirene gode som krydder i salaten. Fuglene kan kose seg i et hjemmelaget fuglebad laget av en planteskål hengt opp i makramétråd, og fylt med vann og steiner.

TIL HØYRE Da Marianne kjøpte de gamle vinduene fulgte det med mygg-vinduer. Av dem har hun selv laget vakre skap ved å snekre ramme til. Den gamle skinnstolen er et kupp fra Finn.no, og har en make i hovedhuset. -Noen syntes visst ikke de var noe å ha, men for meg er de skatter. Så fulle av historie og levd liv, og i tillegg er de veldig gode å sitte i!
Som skulpturell dekor står drivved funnet på seiltur. Hver sommer fylles jolla med gaver fra havet.

UNDER Lampen er Mariannes eget design og produksjon, laget av strikket lin og ståltråd. Lignende lamper er til salgs på nettsiden hennes.

Marianne er ingen gartner, sier hun, men nyter sine små planteprosjekter. Utestuen er perfekt for å komme i gang med plantingen tidlig på våren, og her settes stiklinger og sås sommerblomster og urter. Men først og fremst er det en utestue som benyttes til hygge, avslapning og små avbrekk i hverdagen, og som forlenger sommersesongen i begge ender.
- Vi sitter ofte her når det regner eller er for kaldt til å være ute. Det gir en egen ro å lytte til regnet som trommer på taket, og se hvordan vinden får de grønne greinene til å kjæle med vinduene. Når vi tenner lys i huset om kvelden, lyser det opp hagen som en gigantisk lykt.
Marianne, som jobber hjemmefra, tar ofte med seg kaffekoppen ut for en pause i arbeidet, sitte her og lese eller tenke.
- Det er fredelig. Som å ha en liten hytte midt i en grønn oase av trær og planter!